

DISCIPELSCHAP. LES 36

1	GEBED
----------	--------------

Bid om Gods leiding door Zijn Geest, voor bewustwording van Zijn aanwezigheid en voor het luisteren naar Zijn stem. Wijd deze les over het maken van discipelen toe aan de Heer.

2	UITWISSELEN (20 minuten) [STILLE TIJDEN] DEUTERONOMIUM 28:1 – 31:13
----------	---

Deel (of lees) om de beurt in het kort wat je in een van je stille tijden uit de toegewezen Bijbelgedeelten geleerd hebt (Deuteronomium 28:1 – 31:13). Luister naar de persoon die deelt, neem hem serieus en accepteer hem. Ga niet verder in op wat hij vertelt.

3	MEMORISATIE (20 minuten) [HET EVANGELIE] HET REPETEREN VAN SERIE C
----------	--

A. EEN METHODE VOOR HET REPETEREN VAN GEMEMORISEERDE BIJBELVERZEN

Het repeteren van vroeger geleerde Bijbelverzen gaat als volgt:

1. Repetitie van de nieuwe Bijbelverzen.

“Repeteren van de nieuwe Bijbelverzen” betekent dat je de laatste 5 Bijbelverzen die je uit je hoofd geleerd hebt minstens eenmaal per dag herhaalt. Het repeteren van nieuw geleerde Bijbelverzen is de beste methode om ze te onthouden en nauwkeurig aan te halen. Repeteer daarom de laatste 5 memorisatieverzen uit je memorisatiemapje minstens eenmaal per dag gedurende 5 weken. Dus, repeteer je elk nieuw geleerde Bijbelvers 35 maal voordat je dit Bijbelvers van je memorisatiemapje naar je memorisatiedoos verplaatst.

2. Repetitie van de oude Bijbelverzen.

“Repeteren van de oude Bijbelverzen” betekent dat je al je oude Bijbelverzen in je memorisatiedoos minstens om de 3 weken repeteert. Het repeteren van vroeger geleerde Bijbelverzen is de beste methode om ze niet te vergeten en steeds nauwkeurig aan te halen. Repeteer daarom 5 uit elke 100 oude memorisatieverzen uit je memorisatiedoos minstens éénmaal per dag. Dus, repeteer je al je voorheen geleerde Bijbelverzen een keer elke drie weken.

3. Houd een memorisatie mapje bij de hand.

Plaats elke dag je laatste 5 nieuw geleerde Bijbelverzen en 5 uit elke 100 vroeger geleerde Bijbelverzen in je memorisatiemapje en houd die de hele dag bijdehand. Gebruik momenten wat je moet wachten of reizen om ze te repeteren, erover na te denken en erover te bidden.

4. Controleer accuraatheid.

Controleer geregeld om vast te stellen of je de geleerde Bijbelverzen wel goed geleerd hebt en nog nauwkeurig kunt herhalen. Controleer gedurende elke bijeenkomst van de groep twee aan twee het laatste gememoriseerde Bijbelvers. Controleer af en toe twee aan twee één serie van 5 Bijbelverzen die je vroeger uit je hoofd geleerd hebt. Controleer of de ander het onderwerp, de tekstverwijzing, het Bijbelvers en de tekstverwijzing nog zonder een fout kan herhalen. Geef als wenk “het onderwerp”, of “de tekstverwijzing” of “de eerste regel van het Bijbelvers”.

B. REPETEER TWEE AAN TWEE SERIE C: “HET EVANGELIE”

(1) De aard van de zonde. Romeinen 3:23. Want allen hebben gezondigd en missen de heerlijkheid van God.

(2) De straf voor de zonde. Prediker 12:14. God zal namelijk elke daad in het gericht brengen, met alles wat verborgen is, hetzij goed, hetzij kwaad.

(3) De verzoening van zonde. Romeinen 5:8. God echter bevestigt Zijn liefde voor ons daarin dat Christus voor ons gestorven is toen wij nog zondaars waren.

(4) Verlossing is een gave. Efeziërs 2:8-9. Want uit genade bent u zalig geworden, door het geloof, en dat niet uit u, het is de gave van God; niet uit werken, opdat niemand zou roemen.

(5) Verlossing door geloof. Johannes 1:12. Maar allen die Hem aangenomen hebben, hun heeft Hij macht gegeven kinderen van God te worden, namelijk die in Zijn Naam geloven.

4	BIJBELSTUDIE (70 minuten) [GEMEENTE] (6) CHRISTENEN LEVEN EN FUNCTIONEREN ALS EEN LICHAAM IN DE GEMEENTE. 1 KORINTIËRS 12:4-7,12-28
----------	---

Maak gebruik van de vijf stappen methode en doe samen Bijbelstudie uit **1 Korintiërs 12:4-7,12-28**.

STAP 1. LEES.	GODS WOORD
<i>Lees.</i> We gaan 1 Korintiërs 12:4-7,12-28 met elkaar bestuderen. Laat ieder groepslid om de beurt één vers uit dit Bijbelgedeelte voorlezen.	

STAP 2. ONTDEK.	WAARNEMINGEN
<i>Overweeg.</i> WELKE WAARHEID IN DIT GEDEELTE IS BELANGRIJK VOOR MIJ? Of: WELKE WAARHEID IN DIT GEDEELTE RAAKT MIJN VERSTAND OF MIJN HART? <i>Schrijf op.</i> Zoek één of twee waarheden in dit Bijbelgedeelte die je begrijpt. Denk erover na en schrijf je gedachten op in je Bijbelstudie notitieboek. <i>Deel.</i> Nadat de groepsleden ongeveer twee minuten de tijd gehad hebben om na te denken en op te schrijven, laat ze in de kring rond om de beurt delen wat zij ontdekt hebben. Hierna volgen enkele voorbeelden van ontdekkingen. Waarschijnlijk zullen de groepsleden andere ontdekkingen doen dan deze.	

12:4-7,12-26

Ontdekking 1. Hoe de wereldwijde Gemeente (Kerk) hoort te functioneren.

Paulus gebruikt de functies van het menselijke lichaam om de functies van het Lichaam van Christus te illustreren. De Bijbel leert drie belangrijke principes voor het functioneren van de Gemeente.

(1) De wereldwijde Gemeente en plaatselijke gemeenten horen het evangelie te verkondigen.

Zonder geloof in Jezus Christus zal niemand gered worden. Jezus zegt, “Alleen wie opnieuw wordt geboren, kan het Koninkrijk van God zien” (Johannes 3:3,5). En de apostel Paulus zegt dat een mens alleen met de Geest tot het Lichaam van Christus gedoopt kan worden, dat wil zeggen, alleen door wedergeboorte door de Geest deel van de wereldwijde Gemeente (Kerk) kan worden (1 Korintiërs 12:13). Niemand wordt als christen geboren omdat zijn ouders christen zijn. Jezus zei, “Verwonder u niet dat Ik tegen u gezegd heb: U moet opnieuw geboren worden” (Johannes 3:3-8)! Alleen door te geloven “in de Naam van Jezus” (dat wil zeggen door te geloven in Jezus Christus *zoals Hij Zich in de Bijbel heeft geopenbaard*) en Hem in je hart en leven aan te nemen geeft een mens het vermogen om een wedergeboren kind van God te worden (Johannes 1:12-13). “Geloof komt door het horen van de woorden (de stem) van Jezus Christus” (dat wil zeggen door de woorden die Jezus Christus persoonlijk vanuit de Bijbel tot Hem spreekt) (Romeinen 10:14-17). Daarom moet het evangelie verkondigd worden!

(2) De wereldwijde Gemeente en de plaatselijke gemeenten horen verscheidenheid te verwelkomen.

Hoewel er maar één wereldwijde Gemeente (Kerk)(Lichaam van Christus) bestaat, bestaat zij uit heel veel verschillende leden. De leden van de wereldwijde Gemeente komen uit elk land, volk stam en taal (Openbaring 5:9). Al deze leden verschillen van elkaar met betrekking tot de *genadegaven* die zij ontvangen, de *bedieningen* die zij verrichten en de *manieren* waarop de Heilige Geest Zijn werk in hen en in de gemeenten manifesteert (1 Korintiërs 12:4-7). Efeziërs 4:11 heeft betrekking op de genadegaven (geestesgaven) die Jezus Christus na Zijn hemelvaart als onderdeel van Zijn genade aan christenen schenkt (Efeziërs 4:7-8). Ze zijn genadegaven in de zin van *functies* (of *ambten*), maar niet in de zin van *posities*. Christenen met deze genadegaven functioneren *onder de leiding van de raad van oudsten* (1 Timoteüs 5:17).

Bijvoorbeeld. Één christen ontvangt misschien de genadegave van onderricht, wordt geroepen om te dienen als leraar van kinderen en manifesteert zijn bekwaamheid of talent in het les geven door verhalen te vertellen en tekeningen te maken. Een ander christen ontvangt ook de genadegave van onderricht, maar wordt geroepen om te dienen als leraar van volwassenen en manifesteert zijn bekwaamheid of talent in het les geven door goede Bijbelstudies en Schriftuitleg. De leden in de wereldwijde gemeente (Kerk) verschillen ook van elkaar met betrekking tot de plaats die God hen aanwijst in de Gemeente (vers 18). Bijvoorbeeld. Een christen met de genadegave van barmhartigheid wordt aangewezen om de armen in de plaatselijke gemeente te verzorgen. Een ander christen met dezelfde genadegave van barmhartigheid wordt aangewezen om gehandicapten of vreemdelingen (vluchtelingen) in de gemeenschap buiten de plaatselijke gemeente te helpen.

Het kenmerk van de echte wereldwijde Gemeente (Kerk) is dus niet uniformiteit, maar juist verscheidenheid. Uniformiteit betekent dat alle leden geacht worden zich op dezelfde wijze te kleden, te praten en zich te gedragen of aan dezelfde activiteiten (godsdienst oefeningen en godsdienstverplichtingen) deel te nemen. Uniformiteit leidt tot onenigheid, twist en conflict, omdat alle leden van de gemeente niet de ruimte krijgen om hun genadegaven in een bediening in te zetten. Maar verscheidenheid leidt tot echte eenheid, omdat de bijdrage van elk christen nodig is, elke christen de bijdrage van de ander nodig heeft en de bijdrage van iedereen erkend en gewaardeerd wordt! De

wereldwijde Gemeente (Kerk) en de plaatselijke gemeenten kunnen alleen zijn wat zij horen te zijn en doen wat zij horen te doen wanneer zij deze grote verscheidenheid van leden hebben en wanneer al deze leden vanuit het centrum, namelijk het Hoofd, Jezus Christus, beheerd worden.

(3) De leden van de wereldwijde Gemeente en plaatselijke gemeenten horen wederzijds afhankelijk te zijn.

In de wereldwijde Gemeente (Kerk) en ook in de plaatselijke gemeente is er geen enkel reden om zich minderwaardig of superieur te voelen. Het oog heeft het oor nodig en de hand heeft de voet nodig. Elk lid is noodzakelijk voor de plaatselijke gemeente en de wereldwijde Gemeente om te functioneren. Elk lid hoort voor de andere leden zorg te dragen en elk lid heeft de zorg van de andere leden nodig. Elkaar dienen door middel van je genadegave is een ander manier om elkaar lief te hebben! Een christen kan gewoon niet zonder de genadegaven en bedieningen van andere christenen. De bediening van de ene christen vult die van de ander aan. Zo worden zowel de plaatselijke gemeente als de wereldwijde Gemeente (Kerk) op de best mogelijke wijze opgebouwd. Elke christen hoort dus anderen te dienen met zijn genadegave en tegelijk van harte toelaten dat de andere christenen hem met hun genadegaven dienen.

12:28

Ontdekking 2. De belangrijke genadegaven in de gemeente en wereldwijde Gemeente.

Paulus zegt letterlijk, “God heeft sommigen in de gemeente *tot iets gemaakt* (Grieks: tithémi): ten eerste apostelen, ten tweede profeten, ten derde leraren” (1 Korintiërs 12:28). In de brief aan de Korintiërs leert de apostel Paulus dat de belangrijkste drie genadegaven zijn: de apostelen, de profeten en de leraren. En in de brief aan de Efeziërs leert hij dat vijf genadegaven belangrijk zijn voor toerusting van gemeenteleden: apostelen, profeten, evangelisten, herders en leraren (Efeziërs 4:11)!

(1) De apostelen van Jezus Christus.

De apostelen van Jezus Christus (Efeziërs 1:1; Efeziërs 2:20; Efeziërs 3:5; Efeziërs 4:11) waren een unieke groep discipelen die Jezus Christus Zelf heeft uitgekozen, geroepen, opgeleid en uitgezonden als Zijn oog- en oorgetuigen, vooral van Zijn dood en opstanding. Zij bestonden uit elf discipelen van Jezus (Markus 3:13-19) en Paulus (Handelingen 26:16-18; Romeinen 1:1; 1 Korintiërs 9:1-2). Er zijn vandaag geen “apostelen” meer zoals zij, omdat niemand daarvoor in aanmerking zou komen (Handelingen 1:21-22)!

(2) De apostelen van de gemeenten.

Maar “de apostelen van de gemeenten” (Handelingen 14:4; 2 Korintiërs 8:23; Filippenzen 2:25; 1 Tessalonicenzen 2:6-7) bestaan nog wel en bestaan uit mensen die door gemeenten uitgezonden worden om een speciale taak uit te voeren. Vandaag noemen we hen “zendelingen (missionarissen)”, of “gemeenteplanters” en “gemeentebouwers”.

(3) De profeten van het Oude Testament.

De Wet werd door engelen tot de profeet Mozes gesproken (Deuteronomium 33:2; Handelingen 7:53; Galaten 3:19; Hebreeën 2:2). “De profeten van het Oude Testament” waren mensen die Gods woorden spraken of Gods boodschappen openbaarden (Hebreeën 1:1). Alleen zij konden zeggen, “Zo zegt de Heer” en hun woorden werden in de Bijbel opgetekend. Ook zij waren een unieke groep mensen. Er zijn vandaag geen “profeten” meer zoals zij, omdat niemand woorden aan de Bijbel mag toevoegen (Openbaring 22:18-19)!

(4) De profeten van het Nieuwe Testament.

De woorden van het Nieuwe Testament werden door de Heilige Geest tot de apostelen van Jezus Christus gesproken (Johannes 14:16; 16:13-15). Maar “de profeten van het Nieuwe Testament” in de zin van christenen met de gave van profetie bestaan nog wel. Zij hebben het vermogen om de woorden in de Bijbel in de kracht van de Heilige Geest te verkondigen en de harten van mensen te raken. Vandaag noemen we hen “predikers”.

Vergeet niet: “Het getuigenis van Jezus is namelijk de geest van de profetie” (Openbaring 19:10; zie Openbaring 12:17; in tegenstelling tot Jeremia 23:16-40). Wat Jezus Christus ook al gezegd en gedaan heeft in het Oude Testament en in het Nieuwe Testament (dat wil zeggen, de inhoud van de hele Bijbel) is de geest of essentie van profetie!

Conclusie. Dus volgens de Bijbel zijn de belangrijke genadegaven: de zendelingen of gemeenteplanters en -bouwers, de predikers, de evangelisten, de herders en de leraren. Zij zijn in de wereldwijde Gemeente, maar kunnen ook in de plaatselijke gemeenten gevonden worden. Zij bezitten niet alleen een speciaal vaardigheid (functie) als bijvoorbeeld “onderwijzen”, maar ook een speciaal ambt als bijvoorbeeld “leraar”. Zij horen echter onder de leiding van de plaatselijke raad van oudsten te functioneren.

In 1 Korintiërs 12:31 zegt Paulus daarom dat christenen aan wie de Heilige Geest genadegaven geschonken heeft (1 Korintiërs 12:11) ijverig moeten verlangen naar dié genadegaven die Gods boodschap in verstaanbare woorden uitdrukken (1 Korintiërs 14:19), “dié de Gemeente opbouwen” (1 Korintiërs 14:12) en “dié mensen versterken, bemoedigen en troosten” (1 Korintiërs 14:3). Paulus noemt deze genadegaven “profetie” (prediking).

“De grotere (beste) genadegaven” in de gemeente zijn “apostelen” (zendelingen), “profeten” (verkondigers van Gods Woord) en “leraren” (van Gods Woord) (1 Korintiërs 12:31)!

STAP 3. VRAAG.

UITLEG

Overweeg. WELKE VRAAG UIT DIT BIJBELGEDEELTE ZOU JIJ AAN DE GROEP WILLEN STELLEN?

Laten we proberen zo veel mogelijke waarheden in 1 Korintiërs 12:4-7,12-28 te begrijpen en vragen te stellen over wat we nog niet begrijpen.

Schrijf op. Formuleer je vraag zo duidelijk mogelijk door gebruik te maken van vraagwoorden (wie? wat? waarom? hoe?) en noteer je vraag in je notitieboek.

Oplezen. Nadat de groepsleden ongeveer twee minuten de tijd gehad hebben om na te denken en hun vraag op te schrijven, laat ze om de beurt in de kring hun vraag oplezen.

Bespreek. Bespreek zo veel mogelijk van deze vragen met elkaar.

Hierna volgen enkele voorbeelden van vragen en aantekeningen die het beantwoorden vergemakkelijken.

12:4-7

Vraag 1. Wat is een genadegave of geestesgave?

Aantekeningen. Een genadegave of geestesgave is een speciale vaardigheid (competentie) als “onderwijs geven” of een speciaal ambt als “leraar”. Het is een manifestatie van Gods genade, kracht en wijsheid door middel van de bediening van een christen (1 Petrus 4:10). Het is altijd een gave en nooit het product van de kundigheid of vindingrijkheid van christen. Het is als een afgemeten gave altijd beperkt in omvang (Efeziërs 4:7).

12:8-10,28

Vraag 2. Welke genadegaven worden in de Bijbel genoemd?

Aantekeningen. De lijsten van genadegaven in de Bijbel zijn niet volledig. Romeinen 12:4-8, Efeziërs 4:11 en 1 Petrus 4:10-11 noemen de genadegaven die in de gemeente horen te functioneren. 1 Korintiërs 7:1,7, 1 Korintiërs 12:8-10 en 1 Korintiërs 12:28 noemen de gaven die in de gemeente van Korinte functioneerden. Creatieve en muzikale genadegaven worden ook in de Bijbel genoemd (Exodus 28:3; Exodus 31:1-6; Exodus 35:10,25,35; Exodus 36:1; Psalm 33:2-3; Psalm 45:1; Psalm 78:72).

Bepaalde genadegaven worden niet genoemd, bijvoorbeeld “humor”, “luisteren”, “gevoel voor taal en woorden”, “organiseren”, “vaardigheid met je handen”, enz. De genadegaven kunnen op verschillende manieren uitgedrukt worden. Bijvoorbeeld: er zijn genadegaven van onderwijs aan kinderen, genadegaven van onderwijs aan gehandicapten en genadegaven van onderwijs aan volwassenen.

Vraag 3. Wat zijn de vier doelen van genadegaven?

Aantekeningen. De vier doelen van genadegaven zijn:

- (1) Om elkaar te dienen (1 Petrus 4:10-11).
- (2) Om de wereldwijde Gemeente en de plaatselijke gemeenten op te bouwen (1 Korintiërs 14:12).
- (3) Om christenen toe te rusten voor hun werk in de bediening (Efeziërs 4:11-13).
- (4) En uiteindelijk om God in alles te verheerlijken (1 Petrus 4:11)!

12:11

Vraag 4. Wie bepaalt welk genadegave iemand krijgt?

Aantekening. De Drie-enige God van de Bijbel schenkt speciale vermogens aan christenen of wijst speciale ambten in de Gemeente aan. Hoewel de apostel Paulus christenen aan wie de Heilige Geest genadegaven geschonken heeft aanspoort om te verlangen naar “de grotere (beste) genadegaven” (1 Korintiërs 12:31), vooral naar profetie en bovenal naar de liefde (1 Korintiërs 14:1) en hoewel de oudsten van de gemeente *symbolisch* een noodzakelijke genadegave aan bijvoorbeeld Timoteüs gegeven hebben (1 Timoteüs 4:14), blijft het een feit dat God (1 Petrus 4:10), Christus (Efeziërs 4:7) of de Heilige Geest (1 Korintiërs 12:11) op soevereine wijze bepaalt welke genadegave een christen ontvangt! God bepaalt de specifieke genadegave, de specifieke bediening, de specifieke werking of manifestatie van de genadegave (1 Korintiërs 12:4-7) en de specifieke plaats voor ieder christen in de wereldwijde Gemeente (1 Korintiërs 12:18).

Vraag 5. Hoe ontdekt een christen zijn specifieke genadegave?

Aantekeningen.

(1) Door de Bijbel te bestuderen en te bidden.

De Bijbel leert wat een genadegave is, welke genadegaven de belangrijkste zijn en hoe christenen met de genadegaven horen om te gaan. Bestudeer de Bijbel. Vraag God je duidelijk te maken of je een genadegave ontvangen hebt en zo ja, welke.

Vergeet niet dat boze geesten ook in staat zijn “geestesgaven” te produceren in mensen die op hen vertrouwen (1 Korintiërs 14:12)¹.

(2) Door actief in de plaatselijke gemeente of wereldwijde Gemeente te dienen.

Een geestesgave is een vermogen (vaardigheid) die je aanzet om op een bepaalde manier te dienen. Je geestesgave is tegelijk een verlangen, een vaardigheid en een openbaring (manifestatie) van Gods werk in je. God geeft genadegaven niet als een ornament om mee te pronken, maar als een vaardigheid om anderen mee te dienen. Dus, wie niet dient, kan ook niet te weten komen of hij een genadegave ontvangen heeft. Om het wel te weten te komen, moet je in verschillende bedieningen betrokken raken – bedieningen als kinderen onderwijzen, jeugdwerk, barmhartigheid aan de armen en eenzamen, bemoediging van mensen met problemen, evangelisatie onder niet-christenen, discipelen maken onder de christenen, enz. Je zult gauw te weten komen welke vaardigheden je wel hebt en welke niet.

(3) Door evaluatie van je bediening.

Omdat een genadegave niet gescheiden kan worden van het dienen van anderen of het opbouwen van de gemeente, zal het effect van je genadegave op andere mensen en in de gemeente een heel goede aanduiding zijn van je type genadegave.

Stel jezelf de volgende vragen:

- “Hoe beoordelen anderen mijn bediening?”
- “Wat vragen anderen mij steeds te doen?”
- “Wat zeggen zij dat ik goed kan?”
- “Wat zeggen zij dat ik gedaan hebt, wat hen heeft geholpen?”

- “Hoe beoordeel ik zelf mijn bediening?”
- “Waarvan geniet ik om het te doen?”
- “Wat denk ik zelf goed te kunnen doen?”
- “Wat doe ik dat anderen helpt of opbouwt?”

12:4-7,14-27

Vraag 6. Hoe hoort een christen zichzelf in de plaatselijke gemeente of wereldwijde Gemeente te beschouwen?

Lees Romeinen 12:3-6; 1 Korintiërs 12:4-7,14-27

(1) God bepaalt de verscheidenheid in de gemeente.

Er zijn verschillen onder christenen die God in Zijn alwetendheid en almacht beschikt. Hij heeft die in Zijn liefde en genade op verschillende manieren gegeven. Er zijn verschillen in de mate van geloof van christenen, verschillen in de bedieningen in de wereldwijde Gemeente, verschillen in de genadegaven die God uitdeelt en verschillen in de genade die God geeft. Gods soevereine wil bepaalt de verscheidenheid onder christenen en ook de richting van het leven van iedere christen.

(2) God geeft genade aan de nederige.

“Met een beroep op de genade die mij geschonken is, zeg ik u allen dat u zichzelf niet hoger moet aanslaan dan u kunt verantwoorden, maar verstandig over uzelf moet denken. Denk overeenkomstig het geloof, dat is de maatstaf die God u heeft gegeven” (Romeinen 12:3). “Hoger denken dan hij moet denken” is hoogmoed! Hoogmoed bestaat uit het begeren en uitoefenen van een recht (voorrecht) dat niet aan je toebehoort. Niemand is immuun voor een overschatting van zijn gevoel van eigenwaarde. Een christen die een hogere of ander genadegave (vaardigheid/competentie of ambt) begeert dan God hem heeft toegewezen, is bezig met moedwillig zelfverheerlijking. “Nederigheid” is:

- bescheiden over jezelf denken
- of denken naar de mate van het geloof zoals God dat aan je toebedeeld heeft. Dat wil zeggen, je accepteert van harte de genadegave die God in Zijn soevereiniteit aan je geschonken heeft (Romeinen 12:3-6).

Christenen moeten niet denken dat zij genadegaven hebben die hen niet geschonken zijn, maar christenen moeten ook niet de aan hen geschonken genadegave ontkennen. Zowel een overdreven gevoel van eigenwaarde als een valse bescheidenheid is verkeerd in Gods ogen. God geeft genade aan de nederige (1 Petrus 5:5-6). Christenen moeten zich niet voordoen alsof zij een geestesgave of een bediening hebben die God hen niet gegeven heeft!

(3) God bepaalt de mate van geloof van een christen.

“De mate van geloof” zoals God die aan ieder christen heeft toebedeeld (Romeinen 12:3) verwijst niet naar de hoeveelheid geloof, maar naar de soort geloof. “De verschillende maten van geloof” verwijzen naar de verschillende manieren waarop christenen hun geloof (als kennis, vertrouwen en gehoorzaamheid) met betrekking tot de verscheidenheid van genadegaven (vaardigheden en ambten) in de plaatselijke gemeente en in de wereldwijde Gemeente uitoefenen. Gods genade schenkt iedere christen een specifiek mate van geloof, dat wil zeggen als een lid van

¹ Ogenscheinlijk waren er sommige mensen in de gemeente van Korinte die steunden op (boze) “geesten” om verschijnselen als het spreken in vreemde tongen of het doen van voorspellingen. 1 Korintiërs 14:12 uit Grieks vertaalt: “Aangezien jullie streven naar geesten (niet geestesgaven), moeten jullie liever verlangen naar (genadegaven) die de gemeente opbouwen zodat jullie kunnen uitmunten.” Zie www.deltacursus.nl, delta PLUS studie 29.

het Lichaam van Christus ontvangt iedere christen een specifiek genadegave of een andere genade, een taak en een plaats in de wereldwijde Gemeente van Christus. Hij ontvangt ook een mate van geloof (kennis, vertrouwen, gehoorzaamheid) die daarmee overeenkomt (zie Filippenzen 1:29), waardoor en binnen de perken waarvan hij zijn genadegave kan uitoefenen. Alle genadegaven kunnen alleen door geloof en liefde met vrucht en Gods zegen beoefend worden (1 Korintiërs 13). Dus, elke genadegave heeft grenzen (beperkingen) ten opzichte van de soort functie en ten opzichte van de plaats waar die uitgeoefend hoort te worden

Vraag 7. Wat is het verschil tussen de gaven van de Geest en de vrucht van de Geest?

Aantekeningen. Het bezit en het gebruik van de genadegaven is geen bewijs dat een christen geestelijk of volwassen is! Hoewel de christenen in de gemeente van Korinte alle genadegaven bezaten (1 Korintiërs 1:7)², waren ze alles behalve geestelijk of volwassen (1 Korintiërs 3:1-4; 1 Korintiërs 13:8-11). Integendeel, zij waren ongeestelijk (vleselijk) en onvolwassen (nog baby's in Christus). Zij maakten ruzie, splitsten zich in kerkgenootschappen en bleven zo onveranderd net als de mensen in de wereld. De uitoefening van genadegaven zonder de liefde is volkomen waardeloos in Gods ogen (1 Korintiërs 13:1-3). Het werkelijke bewijs dat een christen geestelijk en volwassen is, is de vrucht van de Heilige Geest: liefde, vreugde, vrede, geduld, vriendelijkheid, goedheid, geloof, zachtmoedigheid en zelfbeheersing (Galaten 5:22-23; 1 Korintiërs 13:13).

STAP 4. DOEN.

TOEPASSINGEN

WELKE WAARHEDEN IN DIT BIJBELGEDEELTE HEBBEN MOGELIJKE TOEPASSINGEN VOOR CHRISTENEN?

Een lijst maken. Laten we met elkaar brainstormen en een korte lijst maken van mogelijke toepassingen uit 1 Korintiërs 12:4-7,12-28.

Overweeg. WELKE MOGELIJKE TOEPASSING WIL GOD DAT JE TOT EEN PERSOONLIJKE TOEPASSING MAAKT?

Schrijf op. Als je een persoonlijk toepassing maakt, schrijf het dan op in je Bijbelstudie notitieboek. Voel je vrij deze persoonlijke toepassing aan anderen te vertellen of niet.

(Let wel dat hoewel een waarheid dezelfde blijft, er een heel aantal verschillende toepassingen van deze waarheid mogelijk zijn. Hier volgt een lijst van mogelijke toepassingen.)

1. Voorbeelden van mogelijke toepassingen uit 1 Korintiërs 12:4-7,12-28.

- 12:12. Besef dat jij als lid van het Lichaam van Christus niet los of onafhankelijk van het Lichaam van Christus kan functioneren. Een christen kan alleen echt goed functioneren als deel van de Christelijke Gemeente (Kerk) (Zie handleiding 3, supplement 14).
- 12:13. Geloof dat alleen wedergeboorte door de Heilige Geest een mens tot een echt lid van het Lichaam van Christus kan maken.
- 12:15. Denk nooit te min over je genadegave, want God heeft je onmisbaar voor anderen in het Lichaam van Christus gemaakt!
- 12:18. Accepteer de plaats en taak die God je toegewezen heeft in het Lichaam van Christus.
- 12:21. Denk nooit gedachten hoger dan je moet denken, maar wees bescheiden en realistisch over de genadegaven die God je geschonken heeft. Als een lid van het Lichaam van Christus heb jij ook andere christenen nodig om te functioneren. De andere leden van het Lichaam van Christus kunnen je niet missen.
- 12:25. Besef dat God de leden van het Lichaam van Christus zo samengesteld heeft dat zij elkaar met dezelfde zorg omringen.
- 12:26. Denk aan leden met wie jij samen kunt lijden of blij kan zijn.
- 12:28. Vergeet nooit dat alleen God op een soevereine wijze genadegaven schenkt aan de wereldwijde Gemeente en aan de plaatselijke gemeenten.

2. Voorbeelden van persoonlijke toepassingen uit 1 Korintiërs 12:4-7,12-28.

Ik dank God dat Hij mij een plaats en een taak gegeven heeft in het Lichaam van Christus. Mijn leven heeft zin wanneer ik een bijdrage aan anderen kan leveren. Elk lid van het Lichaam van Christus is noodzakelijk. God wil dat ik er ben (God wil mijn bestaan) en heeft mij nodig!

Ik accepteer het feit dat bepaalde genadegaven speciale vaardigheden (als prediking, onderricht, barmhartigheid, enz.) en anderen speciale ambten (als zendelingen, gemeente planters, gemeente bouwers, predikers, evangelisten, herders en leraren) zijn. Deze ambtsdragers zijn niet de leiders van de wereldwijde Gemeente of plaatselijke gemeente. Zij staan niet buiten of boven de oudsten als de leiders in de gemeente. Sommige oudsten en andere gemeenteleden kunnen één van deze genadegaven als ambt bezitten, maar ze zijn niet noodzakelijk om in aanmerking te komen voor het ambt van oudste! Christenen die een van deze genadegaven in de zin van een ambt bezitten, zijn niet belangrijker dan de andere

² Zij streefden vooral om in tongen te spreken.

christenen die deze genadegaven niet bezitten. Deze genadegaven als ambten zijn vooral nodig om de christenen toe te rusten voor hun werk in de wereldwijde Gemeente (Kerk). (Efeziërs 4:11-12).

STAP 5. BID.

REACTIE

BID OM DE BEURT TOT GOD OVER ÉÉN WAARHEID WAARMEE GOD JE AANGESPROKEN HEEFT in 1 Korintiërs 12:4-7,12-28.

(Reageer in je gebed op iets wat je gedurende de Bijbelstudie geleerd hebt. Oefen jezelf om kort te bidden, bijvoorbeeld door maar één of twee zinnen te bidden. Iedereen in de groep zal verschillende dingen bidden.)

5

GEBED (8 minuten)

[VOORBEDEN]

BIDDEN VOOR ANDEREN

Als er tijd is ga door met bidden in groepjes van twee of drie mensen. Bid voor elkaar en voor de mensen in de wereld (Romeinen 15:30; Kolossenzen 4:12).

6

VOORBEREIDING (2 minuten)

[OPDRACHTEN]

VOOR DE VOLGENDE BIJeenKOMST

Deel de voorbereiding voor de volgende keer uit op een strookje papier of laat de groepsleden het opschrijven.

1. Toewijding. Wijd je toe om discipelen te maken. Verkondig, leer en bestudeer de Bijbelstudie van 1 Korintiërs 12:4-7,12-28 met iemand anders of met een kleine groep mensen.
2. Persoonlijke tijd met God. Houd stille tijd met God uit ongeveer een half hoofdstuk per keer uit **Jozua 1 - 4**. Maak gebruik van je uitgekozen Bijbelvers of favoriete waarheid methode.
3. Memorisatie. **Repeteer de vijf Bijbelverzen uit serie C: "Het evangelie"**. (1) De aard van zonde. Romeinen 3:23, (2) De straf voor de zonde. Prediker 12:14, (3) De verzoening van zonde. Romeinen 5:8, (4) Verlossing is een geschenk. Efeziërs 2:8-9, (5) Verlossing door geloof. Johannes 1:12.
Repeteer elke dag de laatste vijf Bijbelverzen die je uit je hoofd geleerd hebt.
4. Gebed. Bid voor iemand of iets deze week en zie uit naar wat God doet (Psalm 5:4).
5. Houd je notities bij. Deze keer over stille tijd, memorisatie, Bijbelstudie en deze opdracht.